

Даскала – Гав., С 4, горист връх. По предание в турско време тук е убит учител (даскал).

Даскаловия кайнак – Чок., Ю 1, извор в нива. От ФИ.

Даскаловия кладенец – М.Ч., Ю 1, от ФИ (ВИП).

Даул дювѐн – Сл., С 9, местност около Даулите, от съобщение във вестник, 1882 г.

Даулите – Сл., С 9, курортна местност с хижи. Името е останало от институцията за пазене на проходи през турско време – *дервентжийство*. Чрез биене на тъпани (даули) населението от околните села е предупреждавано за опасност. От т. *davul* ‘тъпан’.

Даулска чешма – Сл., С 9, извор, сега чешма в м. Даулите.

Даул тарла – Гр., СИ 1, кръгла нива, сега пасище. Вер. преносно поради формата на нивата (ГХХ).

Даут косу – Стр. СИ 2, хълмиста местност. Вер. от ЛИ.

Дачева мост – Др., С 1,5, някогашен мост на потока Раздоля. От ЛИ.

Дачевото лѐзе – Реч., ЮИ 2,3, равно, някогашно лозе. От ЛИ Дачо.

Даямата – 1. Сл., СИ 5,3, в местното тълкуване: ‘кошара’. От тур. *dayata* ‘кошара’. Пещера в Сините камъни, зимовище на хайдутите. Тук, по предание, са зимували Панайот Хитов и Стоян Папазов. Вероятно е използвана и за укриване на добитък при лошо време; 2. Чин., С 2, гористо, равно; 3. М.Ч., СИ, гора, вероятно някога е имало кошари.

Даямите – Сб., СЗ 3, поляна, на която някога е имало кошари.

Двата аслана – Сл., СИ 0,5. Старо, неофициално име на район в Сливен. Името си получава от един дюкян, от двете страни на чиято врата са били изрисувани по един изправен лъв (аслан). От тур. *аслан* ‘лъв’.

Двата пътя – Шив., Ю 5, местност, в която се събират два пътя.

Двете меши – Зап., от запис, две стари дъбови дървета.

Двете могили – 1. Бл., Ю 4; 2. Ж.в., И, две разположени наблизо една до друга могили; 3. Кал., И 1,5

Двѐра – Глф., от съд. док., ниви.

Дебѐл – в местното тълкуване: част от земната поръхност с по-голям размер, в противоположност на *тънък*; първи компонент на топонимни конструкции.

Дебѐл – Б.п.

Дебѐла могила – 1. Бл., СЗ, възвишение; 2. Ич., СЗ 6,5; 3. Сл., СИ 9, гористо възвишение по билото с ниви, сега пасища; 4. Рак., ЮИ 4, горист рид със скалисто било.

Дебѐлата кория – 1. Бл., ЮЗ, някогашна гора, равно, сега обработваема земя; 2. Сам., неголяма гора от дебели дъбови дървета, сега парк в селото; 3. Сл., ЮИ 6,5, в миналото голяма дъбова гора, сега оредяла, ДИ: *Коруазмак корусу*; 4. Сот., ИЮ 0,5, някогашна гора, от която са останали само няколко дървета; 5. Стр., З 1.